

SOBRE LA CONFERENCIA INTERNACIONAL DE PARTITS COMUNISTES I OBRERS

comunicat

**DEL P.C. D'ESPANYA
P.S.U. DE CATALUNYA
P.C. D'EUSKADI
P.C. DE GALICIA**

El Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya, el Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya, la Direcció del Partit Comunista d'Euskadi i la Direcció del Partit Comunista de Galícia, després d'escoltar i discutir la informació presentada per la delegació que, presidida pels companys Santiago Carrillo i Dolores Ibàrruri, ha assistit a la Conferència de Moscou, donen la plena aprovació a la tasca realitzada per aquesta delegació. Feliciten els companys que han representat el Partit per l'encert i la fermesa amb que han exposat i defensat les posicions d'aquest a les sessions de la Conferència i també en les diverses discussions i entrevistes a que aquesta ha donat lloc.

El balanç de la Conferència és clarament positiu en una sèrie d'aspectes de gran abast polític.

A la Conferència s'ha desenrotllat una discussió oberta, sincera, en la qual els partits han exposat llurs opinions sobre els temes fonamentals de la lluita antiimperialista, incloses les questions sobre les quals tenen punts de vista diferents. Aquest contrast d'opinions, lluny d'afeblir els acords de la Conferència, els dona

més força real, puix que elimina equívocs i ambigüetats.

La Conferència que acaba de cloure's, en deixar ben clares les zones de coincidència, i també les de discrepància, ha d'impulsar un procés unitari el qual, sense defugir les necessàries discussions polítiques i teòriques basades en una actitud marxista-leninista creadora, tendeixen a refer la unitat de tot el moviment comunista internacional.

Un altre tret nou de la Conferència resideix que els seus debats han estat públics. L'opinió mundial ha conegut tot el que ha estat dit a la Conferència.

Per la discussió lliure haguda en el seu si, pel seu caràcter públic, la Conferència de juny del 1969 representa la superació de mètodes i d'hàbits que dificultarien el presentar davant dels treballadors del món, davant de totes les forces revolucionàries, una imatge real d'allò que són en l'actualitat les relacions entre els Partits Comunistes.

El fet que el problema txecoslovac hagi estat discutit a la Conferència ha estat positiu. En els curs dels seus debats, s'ha fet realitat la tesi que el Partit Comunista d'Espanya havia propugnat ja durant la fase preparatòria, és a dir, que els Partits reunits a la Conferència, a despit de les serioses divergències que existeixen entre ells sobre la qüestió txecoslovaca, han reafirmat llur voluntat de lluitar units contra l'enemic comú, contra l'imperialisme.

L'experiència ha demostrat que l'expressió pública de discrepàncies sobre questions serioses pot fer-se sense ruptures, dins el marc d'una unitat reforçada per a la lluita contra l'imperialisme.

El desenrotllament de la Conferència ha posat en relleu que els mètodes de majoria i minoria, del centralisme democràtic, valedors per a la vida interior de cada Partit, no són aplicables al funcionament del moviment comunista internacional. La inclusió en el document principal d'una frase reconeixent explícitament que no existeix en l'actualitat un centre dirigent en el nostre moviment, no és un fet formal; reflecteix una realitat que ha plasmat en el curs de la mateixa Conferència.

Un aspecte molt important dels acords de la Conferència és que no contenen condemna contra cap Partit. Es més, el document principal es pronuncia amb tota claredat a favor de la realització de lluites conjuntes contra l'imperialisme, pels objectius comuns del moviment obrer internacional, en les quals lluites els Partits participants a la Conferència col·laborin amb aquells que no han pres part en ella. Aquesta posició, que ha estat aprovada oficialment per la Conferència en el seu conjunt, obre perspectives favorables per a l'avanç cap a la unitat de tot el moviment comunista internacional.

Per les diverses característiques que ha tingut la Conferència, i que hem senyalat més amunt, aquesta representa, en opinió nostra, un pas important vers aquesta **nova unitat** que avui necessita el nostre moviment, el just contingut de la qual ha estat definit en el discurs que el Secretari General del Partit Comunista d'Espanya pronuncià davant de la Conferència.

Respecte als documents aprovats per aquesta, subratllem el valor que té el que es refereix a la solidaritat amb la lluita heroica del poble vietnamès. El fet que el text d'aquest document hagi estat consultat amb el Partit dels Treballadors del Vietnam acreix la seva importància i el seu abast.

El document principal és el resultat d'una discussió molt ampla en la qual han participat nombrosos Partits Comunistes i Obrers. Els mètodes democràtics aplicats en tot el procés de preparació de la Conferència han demostrat la seva eficàcia.

A CONSELLEM a les organitzacions del Partit que efectuïn l'estudi i la discussió del document principal de la Conferència juntament amb el text de les dues intervencions de la nostra delegació, en les quals és formulat amb claredat el judici del nostre Partit sobre aquest document.

Aquest estudi afirmarà en els nostres militants la confiança en la justesa de la línia política del nostre Partit, els estimularà a redoblar la seva lluita contra la dictadura franquista i per la llibertat d'Espanya; els impulsarà a participar encara més activament en el combat mundial contra l'imperialisme. Els donarà una consciència més gran del significat que té en l'etapa actual la solidaritat internacional entre els Partits Comunistes, entre totes les forces antiimperialistes.

(passa a p. 2)

(passa a p. 2)

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 310

Barcelona, Juliol 1969

Preu 2 pts.

PRIMERA IMPRESSIO DE LA CONFERENCIA DE MOSCOU

per Gregori López Raimundo

El triomf d'un nou estil en les relacions entre els partits comunistes i obrers és, sense cap mena de dubte, el més important resultat de la Conferència celebrada a la capital soviètica entre el 5 i el 17 de juny.

A partir de la Conferència de 1960, els partits comunistes afirmaven que no existeix un centre dirigent ni un partit guia del nostre moviment; que cada partit respon de la seva activitat davant de la classe obrera i del poble del seu país i, alhora, davant de la classe obrera internacional. Però la força del costum en uns, la

manca d'experiència en altres, determinà que aquesta afirmació es traduís en la pràctica molt lentament i feblement.

Per fortuna, la preparació i el desenrotllament de la Conferència de Moscou ha tancat definitivament aquesta situació.

Escric definitivament no perquè ignori o negui que encara hi hagué a Moscou molts partits que a l'hora d'abordar els problemes amb que s'enfronta el nostre moviment es limitaren a aprovar la política del Partit Comunista de la Unió Soviètica. Vint-i-qua-

PRIMERA IMPRESSIO DE LA CONFERENCIA DE MOSCOU

(ve de p. 1)

per G.L. Raimundo

tre partits, però, presentaren a la Conferència més de setanta esmenes als documents en discussió, els quals, com és sabut, ja havien estat objecte d'apassionat examen durant les diverses reunions preparatòries, en el curs de les quals foren discutides més de 500 esmenes.

Es pot, doncs, dir que el mètode del treball col·lectiu ha presidit l'organització de la Conferència.

Les sessions plenàries del forum de Moscou culminaren dignament el treball preparatori. Un autèntic debat, que ha conegut moments de gran tensió, s'ha desenrotllat tot al llarg dels dotze dies de treball. Partits grans i petits han tingut la mateixa oportunitat d'exposar lliurement llurs opinions, i tots aquells que tenien opinions les han expressades.

Molts dels participants no se'n sabien avenir d'escoltar com, no solament els representants dels partits d'Itàlia, Rumania o Espanya, sinó també els de petits partits com els d'Àustràlia, República Dominicana o La Reunió presentaven agudes crítiques al projecte de document fonamental, crítiques que — està clar — expressaven divergències amb els punts de vista d'altres partits comunistes.

L'exposició oberta de punts de vista diferents no ha dut, no obstant, ni al cop de porta ni a la condemna de ningú; ans al contrari ha permès d'esbrossar amb claredat les zones d'acord entre els partits, zones que són prou ben amples per a estendre i desenrotllar l'acció comú contra l'imperialisme i el capitalisme i per a que la discussió cordial de les opinions divergents pugui ésser, des d'ara, part integrant de les relacions entre els partits comunistes.

El balanç de la Conferència és, per tot això, molt més positiu del que hom podria deduir de la lectura dels documents aprovats. El principal en ella és que han estat

assentades les bases per a la unitat dins la diversitat, única forma d'unitat possible del moviment comunista i revolucionari mundial en l'actual etapa històrica.

Els matissos que distingeixen les intervencions a la Conferència de la Delegació del Partit Comunista de Cuba — assistent a ella en qualitat d'observador — o del Partit Comunista de Rumania, respecte als discursos dels portaveus d'altres partits de països socialistes, i — sobretot — l'absència de la reunió dels partits de cinc estats socialistes i els de països capitalistes tan importants com el Japó o Indonèsia, confirmen plenament que la unitat del moviment comunista només pot ésser assolida, « ... a través de la plena independència dels partits en l'elaboració de la seva línia política, en l'aplicació dels principis generals del marxisme-leninisme a les condicions concretes del seu país... »

Ja que, com justament es diu en el document fonamental, « ... la diversitat de condicions en les que actuen els partits comunistes, les diferències en l'enfoc de les tasques pràctiques, i àdhuc les divergències a l'entorn d'unes o altres qüestions, no han de ser impediment per a que concertin llur actuació en el pla internacional, sobretot en allò que es refereix a les tasques cardinals de la lluita antiimperialista... »

Les crides a la solidaritat amb la lluita exemplar del poble vietnamès, a intensificar l'acció per la pau i a festejar el centenari del naixement de Lenin, foren aprovades per unanimitat. Contràriament, el Document fonamental no fou signat pel Partit Comunista Dominicà, i els partits d'Itàlia, Sant Marino, Àustràlia i La Reunió només aprovaren el capítol que condensa la plataforma d'acció comú front a l'imperialisme. Set altres partits, entre ells el nostre, explicaren les reserves amb les que el signaven.

Aquest document no recull algunes de les esmenes presentades per nosaltres en relació amb diverses qüestions d'actualitat (reconeixement de les diferències que existeixen en el nostre moviment a causa de la intervenció a Txecoslovàquia de cinc països del Pacte de Varsòvia, existència de contradiccions en el socialisme, problemes de la lluita pel socialisme en els països capitalistes desenrotllats, etc., etc.), esmenes que d'una o altre manera tingueren el suport de les delegacions dels Partits Comunistes d'Itàlia, Àustria, Gran Bretanya, Suïssa, Bèlgica, Noruega, Mèxic, Guate-

mala, Santo Domingo, La Reunió, Àustràlia i Rumania, i que trobaren àmplia comprensió en altres delegacions.

Vam assolir, no obstant, junt amb altres delegacions, que el document no contingué cap de les formulacions del projecte original tendents a justificar la intervenció a Txecoslovàquia, que no ataquí cap dels partits absents de la Conferència, que proclamí que el camp socialista està format per 14 estats i que digui: « ... Estem decidits també a emprendre lluites conjuntes contra l'imperialisme, pels objectius comuns del moviment internacional, al costat dels partits comunistes i obrers que no han assistit a la Conferència... »

Entre les esmenes presentades per la nostra Delegació que han estat incorporades al Document fonamental figura la que segueix: « ... Els comunistes ens oposem a tota forma d'opressió de les nacions i minories nacionals, ens pronunciem per que cada poble o grup nacional pugui desenrotllar la seva cultura i idioma propis i defensarem fermament el dret de totes les nacions a l'autodeterminació. »

El Document fonamental, malgrat les seves insuficiències de fons i els seus defectes formals, és sens dubte més real i autèntic que el que fou adoptat a la Conferència de 1960, puix que reflecteix amb major veracitat el moment en el qual viu el nostre moviment.

La incògnita que ara apareix a l'horitzó és la de com interpretarà i aplicarà cada partit allò que es diu en aquest Document, especialment tocant a la unitat dins la diversitat.

Parlant en nom de la nostra Delegació, el company Santiago Carillo va dir en la seva segona intervenció a la Conferència: « ... Si no es respecta la diversitat, si a cada diferència d'opinió es respongués amb afirmacions sumàries de « nacionalisme », « oportunisme », « revisionisme », « dretisme » o « esquerrisme », la unitat del nostre moviment es debilitaria cada vegada més. Cal que la discussió i la crítica es desenrotllin entre nosaltres amb un esperit creador, marxista-leninista, dins del respecte mutu i sense ingerències que puguin amenaçar la unitat i l'eficàcia de la lluita d'un o altre partit... »

Aquesta serà l'orientació que inspirarà l'acció del P.S.U. de Catalunya i que, juntament i a través del Partit Comunista d'Espanya, defensarem en el si del moviment obrer i comunista internacional.

25 de juny 1969.

Comunicat sobre la Conferència de Partits Comunistes i Obrers

(ve de p. 1)

Respecte al document aprovat per la Conferència sobre el Centenari del naixement de Lenin, reiterem la nostra decisió de donar a la celebració d'aquesta data històrica el màxim de relleu a fi que contribueixi a elevar la formació política i el tremp leninista dels comunistes espanyols.

DESPRES de la Conferència, considerem com una de les nostres tasques importants la de seguir treballant per tal d'estrenyer les nostres relacions fraternals amb els Partits Comunistes i Obrers. En aquest esperit, el Partit Comunista d'Espanya té prevista una sèrie d'encontres bilaterals, en els propers mesos, amb el Partit Comunista de la Unió Soviètica, el Partit Comunista de Cuba, el Partit del Treball de Corea i altres partits comunistes, tant de països capitalistes com socialistes. Aquestes reunions serviran per a enfortir els llaços que uneixen el nostre Partit amb els Partits germans. Estem convençuts que seran una contribució a la unitat del moviment comunista internacional.

Comitè Executiu

del Partit Comunista d'Espanya

Comitè Executiu

del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Direcció del Partit Comunista d'Euskadi

Direcció del Partit Comunista de Galícia

L'ASSEMBLEA MUNDIAL PER LA PAU

Del 21 al 24 de juny ha tingut lloc a Berlín, capital de la República Democràtica Alemanya, l'Assemblea mundial per la pau que, per iniciativa del Consell Mundial de la Pau, ha reunit 1.102 persones de 102 països, entre elles representants, delegats i observadors de 56 associacions internacionals i de 320 associacions nacionals, pertanyents a les més diverses condicions i als més diversos horitzons polítics i ideològics.

Per la seva amplitud internacional, l'Assemblea ha servit per a establir intercanvis profitosos. Les conclusions dels treballs de l'Assemblea assenyalen explícitament l'imperialisme com el responsable de l'actual perill de guerra, i en primer lloc els Estats Units, agressor del poble vietnamès. L'Assemblea denuncia el refús d'Israel d'aplicar les resolucions del Consell de Seguretat del 22 de novembre de 1967; condemna el colonialisme i el neo-colonialisme, el feixisme i el neo-feixisme, el racisme; denuncia les activitats de les

forces militaristes i neo-nazis a l'Alemanya Federal; posa en relleu la necessitat d'aturar la carrera armamentista; reclama el reconeixement de les actuals fronteres europees i l'establiment d'un sistema de seguretat col·lectiva a Europa que permeti la liquidació dels blocs militars. La qüestió de les bases americanes a Espanya fou evocada; la resolució final es pronuncia també contra les bases militars a l'estranger.

Es important que conclusions com aquestes hagin suscitat l'acord de tendències molt diverses (amb demòcrata-cristians com Giorgio La Pira al costat de comunistes); això és signe de com l'imperialisme es troba avui extraordinàriament aïllat des del punt de vista polític i moral. Saludem en l'Assemblea de Berlín un pas endavant que permetrà de cohesionar més forces entorn de mides immediates que allunyin el perill de guerra i aïllin encara més les forces agressives i bel·licistes del camp imperialista.

LA COORDINADORA NACIONAL DE COMISSIONS OBRERES DE CATALUNYA FA BALANÇ DE LES LLUITES DE LES DARRERES SETMANES

Amb representacions de Barcelona, Terrassa, Sabadell, Baix Llobregat, Badalona, Mataró, Blanes i Sardanyola, es reuní el passat dia 7 de juny la Coordinadora Nacional de Comissions Obreres de Catalunya. A l'Ordre del Dia: examen de la situació nacional i especialment de les accions obreres de les setmanes anteriors.

Intervingueren successivament els diferents delegats. Entre ells, els representants del Baix Llobregat informaren del magnífic moviment de lluites en solidaritat i defensa dels treballadors detinguts — campanya a favor dels setze —, per la readmissió dels obrers de la Camy acomiadats i altres accions reivindicatives. Les accions de la Siemens, les assemblees i concentracions al Sindicat, les col·lectes entre la població i als llocs de treball, foren altament valorades pels reunits i fou particularment destacada la importància del fet que entorn de la defensa dels setze s'han

mobilitzat unes trenta empreses, que representen uns deu mil treballadors, per a exigir la llibertat dels detinguts i per a assegurar que no falti la setmanada a llurs famílies respectives mentre duri l'empresonament.

Els representants de Mataró informaren de la victòria dels cinquanta treballadors de la tèxtil Colomer i dels dos-cents de la Claspunt, que a través de l'acció han aconseguit importants augments de jornals.

A Blanes, el 18 de maig, la concentració de treballadors de la SAFA que tingué lloc davant del Sindicat mobilitzà cap a la ratlla de quatre-centes persones en defensa i protesta per la sanció imposada a Frutos, un dels companys de treball. A Malgrat, els obrers de la Proquima reclamen augments de jornal i refusen d'acceptar el Conveni abusiu que l'empresa i els verticalistes tracten d'imposar-los.

Els delegats de Sabadell exposaren les diferents accions en curs; a « Laneria Sabadell S.A. » han aconseguit un 20 % d'augment; hi han reivindicacions diverses en curs a la Piclana, a Inidesa, a can Marçet, i assemblees de treballadors en nombroses fàbriques i en algunes obres. Destaquen dues fàbriques sabadellenques en la recollida de diners per ajudar als presos.

A Terrassa, on tres-cents treballadors de l'A.E.G. Industrial paraven una hora el 10 de juny per protestar contra la sanció d'un dia de suspensió d'empleo i de sou a un dels companys de secció, els joves de les Comissions Obreres Jovenívoles convertien el pseudo-folklorisme d'un acte sota patrocini oficial en manifestació antifrancquista: Mesclats entre els curiosos, quan la comitiva arribava davant de l'Alcalde i altres autoritats locals, els audaçs C.O.J. sorprengheren aquestes amb els crits estentoris de **!Llibertat!** i **!Llibertat cultural!**, i amb una pluja d'octavilles contra la dictadura. La gent comenta amb humor i satisfacció l'atreuiment dels joves treballadors en aquesta « recepció al burro », que és com l'ha batejada l'humor popular.

CRONICA DE TERRASSA

QUINZE MINUTS DE VAGA AL METALL

En defensa del projecte obrer de Conveni Col·lectiu

El dia 18 s'ha celebrat en aquesta ciutat una Assemblea de càrrecs sindicals del Ram del Metall, a la qual han assistit 216 enllaços, jurats i membres de la Junta Social del Ram. L'assemblea començà a les onze, en un clima tens i agitat. El punt a tractar era el Conveni Col·lectiu del Metall que la Junta Social defensa, el Conveni elaborat pels mateixos treballadors, front al 5,9 % que la patronal, el « sindicat » i el Govern volen imposar-los.

Els càrrecs sindicals, per unanimitat, acordaren un atur de 15 minuts en el Metall, a Terrassa, com a primera advertència. L'advocat verticalista Oyas clamava que l'atur era il·legal i amenaçava, cridava que no es deixessin menar pels « dos o tres que eren de Comissions Obreres »... Els dos-cents setze càrrecs sindicals, posats en peu, li replicaren com un sol home: « —. No som dos o tres; aquí ho som tots! ». Prenent la paraula, un dels representants obrers escopí a la cara de l'Oyas: « —. Ja ho sabem que és il·legal (la vaga) perquè a Espanya és il·legal demanar augment de salaris, demanar un sindicat de classe, defensar els drets humans; és il·legal demanar llibertat. Per a vosaltres la legalitat és el 5,9 %, els salaris de fam, les jornades esgotadores, la intervenció de la policia i la presó: Això és ben vostre i ben « legal »! »

L'atur fou decidit pel dia 20 i aquest dia, a les empreses, uns cartells firmats pel Delegat Comarcal Hòms amenaçaven els treballadors reafirmant la il·legalitat de l'atur.

Resultat: A les onze en punt, el dia 20, tot el torn del mati d'A.E.G. Industrial

— uns 1.400 treballadors — parava, i amb ells una secció de personal tècnic; atur total a Argelí i a Termes; atur a Clos S.A. — 12 fressadors no hi participaren —; atur a Abad Rivera, Talleres Turu S.A., Talleres Addelum, Talleres Agut S.A., Talleres Vilaró i algunes altres empreses no especificades. En total, i com a advertència hauran de tindre-ho en compte la patronal i els verticalistes, uns 4.500 treballadors del Metall de Terrassa han pres part en aquesta acció per un Conveni Col·lectiu que reculli les aspiracions dels treballadors.

Corresponsal.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 17, 19, 21 i 25 m.
De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21, 25 m.
De 17 h 00 a 19 h 30; 17, 19, 21 i 25 m.
De 19 h 30 a 0 h 15; 25, 30, 32 i 40 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

Corresponsal.

SERGI PUIG HA MORT A L'EXILI

Sergi Puig ha lluitat durant més de trenta anys per veure alliberat el nostre poble de la petja brutal del franquisme. Ha donat una i altra vegada el millor de si mateix per la causa dels treballadors, per la causa del socialisme, de la democràcia.

Era jove encara i ha mort a l'exili. En el seu segon exili, imposat aquesta vegada per la revifalla de terrorisme desfermada per la dictadura en els darrers mesos.

El nostre company Sergi Puig ha mort lluny dels seus i en terra estrangera perquè pesava sobre d'ell amenaça de detenció i perquè es veié obligat, a fi de burlar aquesta amenaça i poder seguir defensant els interessos dels treballadors i les llibertats del seu poble, a deixar casa i treball, a separar-se de dona i fills, a fer esforços que li han resultat fatals.

Es una víctima de la repressió; un combatent caigut en plena acció cara als botxins franquistes. Des d'aquestes planes volem expressar a la seva esposa i fills, als seus germans i familiars, tot el caliu del Partit, tota l'estima que els seus companys de lluita sentiem per Sergi Puig.

LA CAMPANYA DELS CINC MILIONS HA ESTAT CLOSA

UN GRAN RESULTAT QUE SERA SEGUIT D'ALTRES

El P.S.U. de Catalunya es va proposar de recaptar cinc milions. Acabem la Campaña havent sobrepassat les 4.100.000 pessetes (1). No hem assolit la xifra que ens proposarem, però no per això disminueix el valor del que ha estat fet, el seu gran significat polític.

Aquests quatre milions de pessetes són el resultat de l'esforç i el sacrifici de milers de comunistes que, a Catalunya i a l'emigració, han rivalitzat en entusiasme i abnegació a fi de proporcionar al nostre Partit els mitjans econòmics que el desenrotllament de la lluita fa imprescindibles. Són, a l'ensem, la més viva i emocionant prova del suport i col·laboració que en tot moment hem trobat en el nostre poble.

El que hem assolit en aquests mesos d'activitat intensa té un mèrit més gran quan hom pensa en quines condicions i enmig de quantes dificultats ha hagut de desenrotllar-se la Campaña.

De sempre, però particularment durant l'estat d'excepció i després d'aquest, els comunistes catalans hem hagut de dedicar enormes esforços a la solidaritat envers els presos, assegurant, juntament amb molts altres antifranquistes, que als fills i a les famílies dels empresonats, perseguits o acomiadats, no els faltés el pa i el salari.

De fet, la Campaña d'ajuda al Partit ha marchat paral·lela a una altra campanya

MES DE 4 MILIONS DE PESSETES HA REUNIT LA CAMPANYA D'AJUDA AL P.S.U. DE CATALUNYA
MES DE 40 MILIONS DE PESSETES HAN ESTAT COLLECTATS EN LA CAMPANYA DELS 30 MILIONS DEL P.C. D'ESPANYA

« ... Aquestes xifres són l'expressió d'una gran influència política i el producte d'una gran activitat política. Perquè, com s'ha dit justament aquí, cada pesseta ha estat recollida després d'hores de discussió, d'explicació, de popularització del què som i què perseguim els comunistes (...) Tots aquests resultats, tot aquest entusiasme, tot aquest sacrifici en jornades rojes, anant de porta a porta, organitzant festes, etc. fou possible no solament perquè tenim un Partit d'or, fou possible i hem de veure-ho clar, perquè tenim un poble que és d'or... »

(Santiago Carillo, en una reunió de balanç de la Campaña dels 30 milions.)

no menys important; la de la solidaritat amb les víctimes de la repressió, per a les quals han estat recollits milions de pessetes. Ambdues han estat complides amb una gran sensibilitat política i un alt sentit de la responsabilitat, pels homes i dones, per la magnífica joventut del nostre Partit.

Una característica nova d'aquesta Campaña és l'extensió geogràfica que abasten les organitzacions que han participat en ella. Destaquen Barcelona i els centres obrers que la rodegen, però al Comitè Central han arribat quantitats importants recollides en cents de ciutats i pobles, en els centres industrials, agrícoles i miners, entre intel·lectuals i estudiants, capes mitges, dones i joves. El mapa de la Campaña és el mapa de la força i la irradiació del nostre Partit a Catalunya. El millor exponent de la vitalitat de les organitzacions del P.S.U. de Catalunya i del seu arrelament entre les masses.

Volem també destacar l'esforç dels comunistes obligats a residir a l'exili en els diversos països d'Europa i Amèrica.

Tota la Campaña ha estat immersa en un profund treball d'explicació i popularització de la nostra política i dels nostres objectius, cosa que ha permès a milers d'antifranquistes, a l'ensem que ajudar econòmicament al Partit, donar llur adhesió a la nostra lluita.

La Campaña dels Cinc Milions ha acabat, però els recursos econòmics que el P.S.U. de Catalunya necessita per a prosseguir i desenrotllar el seu combat a la capdavantera de la classe obrera i de tot el poble per la democràcia i el socialisme, ha de ser preocupació permanent de tots els comunistes.

Les tasques polítiques, d'organització i propaganda creixen al ritme del desenrotllament de la lluita, i els mitjans econòmics del Partit han d'estar a l'altura d'aquestes creixents necessitats.

Les reunions de balanç, les festes per a premiar els companys que més s'han distingit i altres activitats que amb motiu de la fi de la Campaña celebraran les organitzacions del Partit, han de permetre a aquestes fixar-se nous objectius, nous compromisos, dedicant una gran atenció a com fer participar en aquesta tasca a un nombre cada vegada més gran de militants i amics.

L'examen de la Campaña que venim de cloure, tan fecunda en experiències, tan rica en exemples d'abnegació, de sacrifici i amor al Partit, unit a la situació política que vivim, ens permetrà d'abordar les tasques d'ajuda, junt a totes les altres tasques, amb un esperit encara més audaç i obert, ple de confiança en el nostre poble, per a continuar proporcionant al partit altres milions de pessetes, és a dir, més i més mitjans per a combatre la dictadura.

(1) Ens falten a rebre encara algunes quantitats: en el proper número de Treball esperem poder donar-les, així com el resultat definitiu de la campanya.

REUNIO DE LES COMISSIONS DE PAGESOS I JORNALERS DE LLEIDA I COMARQUES

El propòsit d'aquesta trobada de les Comissions de Pagesos i Jornalers de les comarques lleidatanes era el de mantenir el contacte entre ells, fer una exposició lliure d'opinions i un intercanvi d'informacions, concertar les posicions en la via de la defensa dels interessos de tots els treballadors de la terra.

A la reunió es remarcà la necessitat de reforçar les comissions; només així serà possible de construir un ric programa reivindicatiu dels homes de la terra. L'obra de les comissions de pagesos no és una obra partidista sinó d'unitat. Els homes de la terra s'han de reunir i enfrontar els seus problemes específics amb plena autonomia, formant Comissions i també lluitant per a que els homes més honrats siguin elegits a les Germandats, a les cooperatives, a les juntes de regants, etc. Així, els pagesos defensaran llurs drets, com els obrers, o els estudiants, els intel·lectuals defensen els d'ells.

Fou analitzat després el problema de la Seguretat Social Agrària, l'actitud presa pels pagesos d'algunes comarques, les de Girona sobretot. Tots els assistents van estar d'acord a que les Comissions de Pagesos i Jornalers, tots els pagesos honestos, han de pugnar per a que la Seguretat Social es pagui segons el nombre de jornalers, i per a que no hi hagi discriminacions respecte a la branca general. Es va parlar de la necessitat de donar la cara amb fermesa i es va avaluar la resistència que s'ha manifestat també fora de les comarques de Girona; al Vallès, al Baix Ebre, al Baix Segre i en altres llocs i de manera diversa: amb recollides de firmes, gestions legals de les germandats, protestes, i sobretot refus d'acceptar els rebuts de la quota empresarial de la S.S.A. L'actitud unànim dels reunits fou la de no pagar mentre no hi hagi una revisió tal i com els pagesos l'exigeixen.

Es va discutir després del problema de les cooperatives i com aquestes són una de les armes fonamentals dels pagesos. I això és cert amb independència del fet que les cooperatives siguin sotmeses avui a unes lleis no democràtiques, i a que, sovint, estiguin a mans dels grans propietaris. El que cal és que a la seva direcció hi hagi homes honrats, que siguin pagesos, que visquin la terra i no els Carrasco, Sangenis, Gavàs, etc. de la C.O.S.A. de Lleida.

Un representant de les Comissions Obreres va explicar als pagesos i jornalers reunits les experiències del Primer de Maig, com els obrers lluiten en defensa dels seus drets i de les llibertats. Aquest treballador va agrair la solidaritat moral i material que molts pagesos demostren envers la lluita de la classe obrera. Es va parlar també de l'intent del Governador i altres feixistes de separar les comarques lleidatanes i àdhuc les de Tarragona de la resta de Catalunya i es protestà enèrgicament contra tals maniobres.

Diem, finalment, que les conclusions de la reunió foren les següents:

- Per una Seguretat Social Agrària equiparada a la branca general, tant per a jornalers com per a autònoms; no pagar. Solidaritat amb Girona. Prendre disposicions per tal d'ampliar la protesta per tots els camins.
- Les cooperatives són un punt bàsic de defensa dels pagesos; cal impulsar-les, transformar-les.
- Reforçar la unió dels treballadors de la terra; reforçar les Comissions comarca per comarca: Que cada comarca discuteixi els seus problemes i que en cada poble sigui impulsada una Comissió de Pagesos i Jornalers.

Corresponsal.